

ת"פ 53309/11/18 - מדינת ישראל נגד שבחיה מזרחי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53309-11-18 מדינת ישראל נ' מזרחי

לפני	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד אסף בן הרוש
	נגד
	שבחיה מזרחי
	ע"י ב"כ עו"ד ג'ורג' שוכרי
המאשימה	
הנאשם	

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בשתי עבירות תקיפה ובעבירת נהיגה פוחזת של רכב. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה בהכרעת הדין.

בתמצית ייאמר כי בין הנאשם למתלוננים, שלום ונתנאל כהן, אב ובנו, ישנו סכסוך אזרחי. ביום האירוע 6.3.17, נהג הנאשם ברכבו ויצא מפתח חנייתו לכיוון הכביש. בספסל האחורי של הרכב ישבו שניים מילדיו. נתנאל נעמד מצדו של הרכב וסימן לנאשם להמשיך ולנסוע. באותו הזמן הגיע שלום עם רכבו למקום, עצר את הרכב על הכביש מול רכבו של הנאשם ומנע ממנו להמשיך ולנסוע. נתנאל דיבר עם הנאשם והנאשם שב וניסה לצאת מהחנייה עם רכבו, אך שלום חסם אותו עם הרכב וצעק לעברו דבר מה. בעוד נתנאל מדבר עם הנאשם, הנאשם התיז גז מדמיע לעבר נתנאל דרך חלון הרכב. נתנאל הסתובב עם גבו לכיוון הרכב, הניח את ידיו על עיניו ולאחר שניות ספורות הסתובב לכיוון הרכב ודפק באגרופו בחוזקה על החלון האחורי. הנאשם נסע מעט אחורה חידד את זווית הפניה של הרכב כך שהתאפשר לו לצאת מהחנייה למרות החסימה שחסם אותו שלום עם רכבו. באותה עת שלום יצא מהרכב, נעמד מול רכבו של הנאשם, נתן מכה אחת באגרופו על מכסה המנוע של הרכב וכאשר הנאשם החל לנסוע קדימה, הוא נתלה על מכסה המנוע של רכבו של הנאשם כדי שלא להידרס. בשלב זה נתנאל אחז בשתי ידיו בידיות הדלת הקדמית והאחורית בצידו הימני של הרכב, במה שנראה כניסיון כושל לעצור את הרכב כשאביו תלוי עליו. הנאשם נסע מהמקום כששלום תלוי על מכסה המנוע של הרכב. לאחר נסיעה של כחמישה-עשר מטרים, הנאשם בלם, נסע מעט לאחור ושב ונסע קדימה בצורה מהירה יחסית עד שנעצר ליד הצומת במרחק כמה עשרות מטרים. בהכרעת הדין נקבע כי לא עמדה לנאשם הגנה עצמית גם לנוכח מעשיהם של שלום ונתנאל.

2. תסקיר מבחן שהתקבל בעניינו של הנאשם מלמד כי הוא בן 38, נשוי ואב לשבעה, עובד במפעל לייצור שקיות הנמצא בבעלותו. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד, שירת בצה"ל במשך כשנתיים ושוחרר בשל אי התאמה. כבר במהלך השירות הצבאי פתח הנאשם עסק, שאותו סגר בעקבות קשיים כלכליים. לאחר מכן עבד בחנות השייכת לאביו. את

המפעל שבו עובד הנאשם כעת הוא פתח לפני כשנה וחצי. במקביל, לאורך השנים, למד הנאשם בשיבה. הוא נישא בגיל 23 ומערכת היחסים המשפחתית תוארה כחיובית.

לנאשם אין הרשעות פליליות קודמות אך יש לו, על פי הנטען בתסקיר שירות המבחן, 12 הרשעות תעבורה קודמות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם קיבל אחריות חלקית בלבד על המיוחס לו, הוא הבין את הפסול שבמעשיו, הביע חרטה וגילה יכולת ראשונית לבחינת המניעים העמוקים שבבסיס המעשים ולהפקת לקחים מתוך המחירים שנאלץ לשלם כתוצאה מהם. עם זאת, הוא מייחס את המעשים להגנה עצמית, נוטה לאמץ עמדה קורבנית ועמדתו ביחס לנפגע עבירה, אמביוולנטית: לצד הכרה בפגיעה בו, חווה הנאשם את המתלון ובני משפחתו כמי שמתנכלים אליו.

שירות המבחן נפגש גם עם המתלון, שתיאר את הקשיים הנפשיים שעמם הוא מתמודד בעקבות האירוע. לטענתו, עקב האירוע יצא לחופשת מחלה ארוכה והוא מטופל אצל אורתופד, פסיכיאטר ופסיכולוג ונוטל טיפול תרופתי להרגעה.

שירות המבחן סיכם התרשמותו מהנאשם כאדם בעל מערכת ערכים נורמטיבית, המגלה יכולת לתפקוד תקין במסגרות החיים השונות. הוא ערך חשיבה משמעותית ביחס לאפשרויות תגובה לגיטימיות במצבים דומים, מודע להשלכות מעשיו ומביע חרטה ראשונית ונכונות לבחינה עצמית ולעריכת שינוי בדפוסי התנהגות אימפולסיביים והרסניים. הנאשם מודע לסיכון המתמשך לנוכח יחסי השכנות עם המתלון והוא עורך מאמצים להימנע מסיטואציות העלולות להוות בסיס להסלמה חוזרת.

שירות המבחן העריך קיומו של קושי בוויסות דחפים אצל הנאשם ובהקשר זה קבע כי מערכת היחסים העכורה המוסיפה להתקיים עם המתלון, מהווה גורם סיכון.

שירות המבחן המליץ על שילוב הנאשם בהליך טיפולי במסגרת צו מבחן והמליץ להימנע מהטלת מאסר ולו בעבודות שירות, בשל היות הנאשם מפרנס יחיד. תחת זאת הומלץ לגזור על הנאשם 100 שעות שירות לתועלת הציבור ומאסר מותנה.

3. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מאסר בעבודות שירות לבין שנים-עשר חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם עונש המצוי בתחתית המתחם שיכלול שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, פיצוי, התחייבות להימנע מעבירה, פסילת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי. ב"כ המאשימה הדגיש את הערכים שנפגעו באמצעות העבירות, את העובדה כי לנאשם לא עמדה הגנה עצמית ואת העובדה כי הוא מקבל אחריות חלקית בלבד על מעשיו ומאמץ עמדה קורבנית.

4. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן, תוך שהדגיש כי הנאשם נקלע לאירוע שלא מרצונו ותגובתו המידית נבעה מתוך לחץ וחשש לילדיו. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את תרומתו של המתלון לאירוע ואת העובדה כי המתלון לא הועמד לדין.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בעברו הנקי של הנאשם, באורח החיים התקין והמתפקד שהוא מקיים וטען כי גזירת עונש של מאסר בעבודות שירות תביא לקריסת העסק שלו.

ביחס לפיצוי נטען כי המתלון הגיש נגד הנאשם תביעה לנזקי גוף וממילא סוגיה זו תוכרע במסגרת התביעה.

5. הנאשם בדברו האחרון טען כי לאחר שקרא את הכרעת הדין, קיבל אחריות על מעשיו כפי שהם מתוארים בה, ואמר שמעשים אלה לא היו צריכים לקרות. הנאשם ביקש להימנע משלילת רישיון הנהיגה שלו, הנחוץ לו לצורך עבודתו, הדגיש כי הוא מנהל לבדו את העסק ומעסיק שבעה עובדים וכי הטלת עונש של מאסר בעבודות שירות לא תאפשר לו להמשיך ולהפעיל את עסקו.

מתחם העונש ההולם

6. הערכים המוגנים באמצעות עבירות התקיפה הם שמירה על שלמות הגוף ותחושת הביטחון האישי של אדם. הערכים המוגנים באמצעות עבירת נהיגה פוחדת של רכב, הם בטיחות בדרכים, שימוש בטוח בכלי רכב והגנה על החיים ועל שלמות הגוף של משתמשי הדרך, נוסעים והולכי רגל.

7. הנאשם לא תכנן לבצע את מעשי העבירה אלא שמעשיו היו תגובה להתנהלותו של שלום, אשר חסם את דרכו עם רכבו ולא אפשר לו לצאת מחניית ביתו. לא נשללה האפשרות כי שלום השמיע דברים מאיימים לעבר הנאשם, ומכל מקום השיח שלו ושל נתנאל עם הנאשם היה שיח תוקפני. כפי שנקבע בהכרעת הדין, מדובר במעשה בריוני של המתלונן, שאף אם לא הקים זכות להגנה עצמית, היה בו כדי להתגרות התגרות של ממש בנאשם שהיה באותה עת מלווה בילדיו הקטנים שישבו עמו ברכב וניתן להבין כי חשש לשלומם.

8. עם זאת, הנאשם, מתוך מודעות מלאה למעשיו ולסיכון הכרוך בהם, לא היסס להשתמש באלימות חמורה כלפי אחר לעיני ילדיו. הנאשם עשה שימוש בשני כלי נשק קר כדי לתקוף את המתלוננים. את נתנאל הוא תקף באמצעות גז מדמיע ואת שלום תקף באמצעות רכבו. אין מדובר רק בנסיעה מהמקום כששלום תלוי על הרכב אלא גם בבלימה ונסיעה אחורה וקדימה שנראית ככזו שנועדה לגרום לשלום ליפול ממכסה הרכב. תקיפה מעין זו עשויה היתה לגרום לחבלה חמורה לכל אחד מהנפגעים והייתה עשויה גם לגרום, חלילה, למותו של שלום.

9. למרבה המזל, האירוע הסתיים ללא פגיעות פיזיות ממשיות למי מהמתלוננים, ואולם מדובר בתוצאה מקרית בלבד והיא לא נבעה מניסיונותיו של הנאשם להימנע מפגיעות כאמור.

10. בתי המשפט שבו והדגישו את הצורך להילחם בתופעת האלימות הגואה כדרך לפתרון סכסוכים, באמצעות העברת מסר עונשי ברור ומרתיע. ראו לעניין זה את דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חסן** (פורסם בנבו 10.11.09):

"קיים אינטרס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחלוקות וסכסוכים תוך שימוש בנשק קר... יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. נגע האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם

עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג וברית."

11. עיון בפסיקה מלמד על ענישה מגוונת, ובגין מעשים דומים ניתן למצוא גזרי דין הכוללים רכיב מהותי של מאסר בפועל (ראו למשל רע"פ 9937/16 **קווין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 6.3.18); עפ"ג (מרכז) 27380-06-14 **קרן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 16.9.14); ת"פ (טבריה) 6997-01-09 **מדינת ישראל נ' אלוש** (פורסם בנבו 24.12.09); ת"פ (ב"ש) 44082-09-19 **מדינת ישראל נ' אבו מערוף** (פורסם בנבו 7.4.20)) לצד גזרי דין שבהם נגזרו מאסר מותנה קנס ופיצוי בלבד (ראו למשל רע"פ 3969/16 **רקח נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 18.7.16)).

12. ברגיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם היה מתחיל ומסתיים במאסר בפועל, ואולם לנוכח התנהלותם של המתלוננים במהלך האירוע, יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם את המעשים הוא בין מאסר שירות בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל לצד מאסר מותנה ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה. מטעם זה, וכן לנוכח העובדה שממילא מתנהל הליך אזרחי בין הצדדים שנועד לברר בצורה מדוקדקת יותר את סוגיית הפיצוי, אין מקום לכלול רכיב של פיצוי בתוך מתחם העונש ההולם.

העונש המתאים לנאשם

13. שקלתי לזכות הנאשם את גילו, העדרו של עבר פלילי והעובדה כי הוא מקיים אורח חיים מתפקד במישור המשפחתי והתעסוקתי.

14. בתסקיר שירות המבחן צוין אמנם כי לנאשם עבר תעבורתי מכביד, ואולם המאשימה לא הגישה את גיליון הרישום התעבורתי של הנאשם ועל כן לא אתייחס לטענה זו.

15. מובן כי אין מקום להחמיר עם הנאשם בשל עמידתו על כך שתובאנה ראיות להוכחת אשמתו, בפרט כאשר טענת ההגנה של הנאשם היתה הגנה עצמית לנוכח התנהלותם של המתלוננים.

16. מתוך תסקיר המבחן עולה כי הנאשם מקבל אחריות חלקית על מעשיו, אך הוא נוקט בעמדה קורבנית שמקשה עליו, במידה מסוימת, לקבל אחריות מלאה. עם זאת, מתוך התסקיר ניכר כי הנאשם מבין את הפסול שבמעשים וכי הוא עורך חשיבה וניסיון להימנע ממעשים דומים. אמנם שירות המבחן התרשם כי לנאשם נטייה להתנהגות אימפולסיבית ואולם הנאשם הסכים ליטול חלק בטיפול שהוצע על ידי שירות המבחן ויש לקוות כי יהיה בכך כדי להפחית את הסיכון להישנות העבירות.

17. לצד זאת יש לתת משקל לעובדה כי הנאשם והמתלון מוסיפים לגור בשכנות, הסכסוך ביניהם שריר וקיים והדבר מהווה גורם סיכון המחייב מתן משקל מסוים לשיקולי הרתעה אישית.

18. לא מצאתי לתת משקל לעובדה כי שלום לא הועמד לדין בגין מעשיו. חרף הקביעות שנקבעו ביחס להתנהלותם של המתלוננים, אין מקום להשוות בין מעשיו של שלום, שלא כללו פגיעה פיזית כלשהי בנאשם או בילדיו, לבין מעשי האלימות החמורים שביצע הנאשם כלפי שני המתלוננים, שהעמידו אותם בסכנה של ממש.

19. הנאשם טרם החל בטיפול, לא ידוע האם יתמיד בו והאם הטיפול יעלה יפה, ועל כן אין מקום לסטייה לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

20. בעניינו של הנאשם, אשר הורשע בעבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, ישנה חובה פסילה מזערית מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שלושה חודשים, בהתאם להוראות סעיף 38 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. הדרך שבה נהג הנאשם ברכבו בעת ביצוע העבירות מצדיקה פסילה לתקופה ארוכה מזאת, ואולם לנוכח העובדה כי רישיון הנהיגה משמש את הנאשם לעבודתו, אשר צפויה להיפגע ממילא בשל יתר רכיבי הענישה, לא אחמיר עם הנאשם מעבר לעונש הפסילה המזערי הקבוע בחוק.

21. לנוכח האמור לעיל, יש מקום לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם. לא אחמיר עם הנאשם מעבר לעמדת המאשימה שביקשה לגזור את עונשו בתחתית המתחם. בהקשר זה אציין, כי לא נעלמה מעיני הפגיעה הכלכלית שעשויים להיפגע הנאשם ומשפחתו לנוכח גזירת עונש המצוי בתוך מתחם העונש ההולם, אך לא מצאתי כי יש בכך, וגם בהינתן משקלם המצטבר של יתר הנסיבות המקלות, כדי להצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם.

22. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות שירוצו בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 22.7.20. הנאשם יתייצב לריצוי העונש ביום 31.12.20 בשעה 8:00 במפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע או עבירת נהיגה פוחזת של רכב.

ג. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שלושה חודשים. הנאשם יפקיד את רישיונו או תצהיר כי אין לו רישיון נהיגה במזכירות בית המשפט עד ליום 6.9.20. תקופת הפסילה תימנה מיום הפקדת הרישיון או התצהיר.

ה. צו מבחן למשך שנה מהיום.

הסברתי לנאשם את חובתו לשתף פעולה במילוי הצו ואת האפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

23. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ב אב תש"פ, 02 אוגוסט 2020, בנוכחות הצדדים.